

Fra Sverrig.

I Fönikpaladset i Stockholm.

I Anledning af Regeringens Forslag om politisk Valgret for Sverrigs Kvinder afholdt Stockholmsforeningen d. 14. April et stort Festmøde i Fönikspaladset, der var pragtfuldt pyntet med Flag og Blomster.

Med Statsministeren i Spidsen havde Hvertallet af Regeringens Medlemmer indfundet sig og i den tætfyldte Sal saas en Mængde Rigsdagsmænd.

Anna Lindhagen aabnede Mødet og gav Ordet til Anna Whitlock, der talte om Kvindernes Valgret som et Led i en moderne og demokratisk Politik. Fru Montelius gennemgik hele Sagens Udvikling og Historie, og Fru Østlund talte talentfuldt paa de socialdemokratiske Kvinders Vegne. Og Rigsdagsmænd og Tilhørere jublede deres Bifald op mod Talerne, og Valgretskvindernes Hjerter frydedes over at være Værtinder ved dette det festligste og største Møde, svenske Kvinder hidtil har oplevet.

Et Møde i Upsala.

I samme Anledning som ovenfor men med et modsat Formaal, afholdt en Række Damer i fremskudt Samfundsstilling et Oppositionsmøde mod Kvinders Valgret.

Mødet var stærkt besøgt baade af Modstandere og Tilhængere og ikke mindre end 5 Kvinder indledede, alle 5 gav benægtende Svar paa de to Spørgsmaal: »Behøver Kvinderne den politiske Valgret?» og »behøver Samfundet Kvindernes politiske Valgret«, og erklærede at Hjemmets Gennemsnitskvinde ikke har Tid at deltage i Politik, som ogsaa allerhelst bør holdes langt borte fra Hjemmets lune Verden. Dr. Lydia Wahlström imødegik med glimrende Veltalenhed de foregaaende Talerinders Synspunkter og udtalte, at Kvinderne behøvede Valgretten for at kunne varetage deres egne Interesser og for at slippe for de Reformere, som Mændene vil paatvinge dem, og Staten behøver Kvindernes Valgret, fordi Staten netop paa saa mange Maader gri-

ber ind i Hjemmets Retsomraade. Forøvrigt er Kvindernes Valgret ikke længere et Principsspørgsmaal men kun et Tidsspørgsmaal.

Mødets Forløb kunde kun bidrage til at styrke den kvindelige Stemmeretsbevægelse.

Første Kammer.

Lørdag d. 18. Maj var Regeringens Forslag til Behandling i Første Kammer. Resultatet var paa Forhaand givet. Med 86 Stemmer mod 58 forkastedes Forslaget om politisk Valgret og Valgbarhed for Kvinder. I Andet Kammer vedtoges den med 140 mod 66.

Det er altsaa Første Kammerets *konservative Flertal*, der atter har ment at turde nægte deres kvindelige Medborgere Valgretten.

De italienske Kvinder og den politiske Valgret.

I Italien forberedes for Tiden en ny Valglov. Under Forhandlingerne herom i Parlamentet har ogsaa Kvindernes Valgret været forelagt. Ved Afstemningen i Underhuset faldt Forslaget med 218 Stemmer mod 47.

Førsteministeren talte imod Forslaget med den Begrundelse, at Kvinderne ikke var modne til at faa Stemmeret. Man kunde ikke paa en Gang give Valgret til 6 Millioner Kvinder, som repræsenterer »et ukendt Mørke«. Og hvis man kun gav Valgretten til de Kvinder, som sad inde med en vis Grad af Kultur, vilde det være meget udemokratisk handlet.

En forhenværende Minister og berømt Forfatter, Martini forlangte Stemmeret til saadanne Kvinder, der besad en vis Dannelse, saasom Lærerinder, Telegrafister, Stenografer o. s. v., medens Socialdemokraterne forlangte, at alle Kvinder skulde have Stemmeret.

En Del af de mest fremragende kvindelige Forkæmpere for Stemmeretten var tilstede under Forhand-

lingerne og applauderede livligt de villige blandt Talerne. De forlod efter sigende Mødet særdeles veltilfredse over dette relativt gunstige Resultat.

— h.

Kvinderne i de kommunale Raad.

Den danske Kvinde i det offentlige Liv.

Et Aktiv vil Kvinderne medbringe i det offentlige Liv, som desværre næppe vil være blivende: de er ikke i saa høj Grad som deres mandlige Kolleger bundne af Partilidenskabens og Partidisciplinens snærende Baand. De mange Aars Forfatningskamp har hos alle politiske Grupperinger fremtvunget en Partitroskab og en Lydighed mod Program og Partilederens Vilje saa stram som i intet andet Land. Dette var under den akutte Stridsperiode en Styrke; under mere rolige Forhold udtørres, forsimples det Karaktererne; en større Frihed for den enkelte i Ikkeprincipsspørgsmaal vilde gøre Tilslutningen i de betydeligere Sager mere værdifuld. Kvinderne, der ikke har haft deres Blod med i de gamle Kampe, burde kunne staa friere navnlig i det kommunale Livs Forhold til Rigspolitikken ofte ret neutrale Spørgsmaal, derigennem mildne Modsætningerne og skaffe Sejr for den saglig rigtige Synsmaade. — Der har været svage Tegn i denne Retning efter 1909, da Kvinderne indtraadte i det kommunale Liv; desværre synes det, at Udviklingen snarere skal gaa i stik modsat Retning. Det vilde være ønskeligt, om Kvinderne hellere vilde hæge om de spæde Spirer.

Hvad dernæst angaar den mere principielle Betydning af den offentligretlige Kvindegering, vil de fleste være tilbøjelige til at pege paa Kvindernes milde og bløde Sind, deres moderlige Instinkter, hvilket skulde gøre dem til særlig nyttige Medarbejdere i Fattig-, Sygebehandlings- og Skolesager. Dette skal ikke bestrides, men det vilde efter min Mening være lidet glædeligt, om